

Колко е приятно пролътното пробуждане! Навредь слънце, птички и цъбтя. А сега, нима наистина, трѣбва да умра? Да знаее съ какъвъ страхъ счаквамъ и най-слабия вѣтрець. Ето, той ме разлюлѣва и азъ се откъсвамъ, свивамъ се отъ болка и летя, летя. . . Кжде ли ще падна и какво ли ще стане съ мене? . . .

Варна.

Дора А. Манолова

II а отд. уч-ще „Св. Климентъ“.

Училищень звънъ.

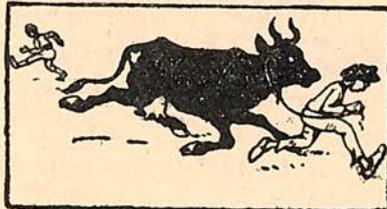
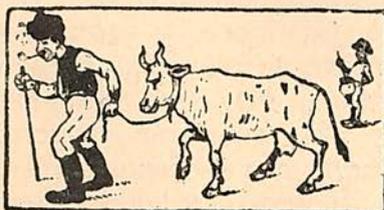
Всичкитѣ дечица
Съ книжки подъ ржка
Бързатъ, бързатъ, бързатъ
Искатъ свѣтлина.

Звънчето звънливо
Съ трепетъ ги зове;
Чуватъ се навънка
Глъчъ и смѣхове.

Бързайте дечица
Съ книжки подъ ржка
Бързайте вий всички
Тамъ за свѣтлина!

Иванка К. Томова
ученичка II кл.

Бѣло и черно.

Напишете разказъ по горнитѣ картинки. На най-хубавия разказъ ще дадемъ премия книжка съ картинки.